

grudzień, styczeń, luty, marzec

ISSN 1506-4581

WIADOMOŚCI

NR 93/2024

STRAŻY HONOROWEJ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Pielgrzymi
nadziei,

s. 7

JUBILEUSZ
350-lecia
Wielkich Objawień Bożego Serca
św. Małgorzacie Marii Alacoque

Małość drogą do
wielkości, s. 2

Nowatorski
konserwatysta, s. 12

Modlitwa jubileuszowa –
komentarz autorów, s. 28

Wierny sługa i prawdziwy
przyjaciel, s. 33

Żar Bożej miłości –
Różaniec ze świętą
Małgorzatą Marią
Alacoque (wkładka)

Ukazują się od 1921 r.
trzy razy w roku
ISSN 1506-4581

WYDAWCA

Wydawnictwo Arcybractwa
Straży Honorowej NSPJ

NAKLAD

6600 egzemplarzy

REDAKTOR NACZELNA

s. Maria Bernadeta Wysocka VSM

REDAKCJA

ks. Krzysztof Zimończyk SCJ
s. Maria Bernadeta Wysocka VSM
Natalia Gorczońska
Elżbieta Jodzińska

WSPÓŁPRACOWNICY

Agnieszka Bieniek, Iwona Papaj,
Paweł Zaborowski

KOREKTA

Natalia Gorczońska

SKŁAD

Elżbieta Jodzińska

ADRES REDAKCJI

ul. Krowoderska 16, 31-142 Kraków
tel. +48 12 631 86 20
690 428 033
wydawnictwo@strazhonorowa.pl
www.strazhonorowa.pl
www.strazjezusa.pl

Za zezwoleniem władzy kościelnej

Zgłoszenia na prenumeratę „Wiadomości” należy kierować na adres Wydawnictwa. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania nadesłanych tekstów oraz zmiany tytułów.

Zdjęcia wewnątrz numeru, o ile nie napisano inaczej: Adobe Stock, Pixabay, Freepik, Pexels, archiwum własne.

STRAŻ HONOROWA

NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Czy pragniesz żyć w obecności Boga i pocieszać Jego Serce? Godzina Obecności przy Sercu Jezusa, która jest zasadniczą praktyką Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa, może Cię tego nauczyć. Członkowie tego Arcybractwa szukają odpowiedzi na prośbę Chrystusa, który objawiwszy cuda swej miłości św. Małgorzacie Marii Alacoque, wizytce, skarżył się na obojętność ludzi, oczekując odpowiedzi miłości na Jego miłość.

Co zatem trzeba zrobić?

Wybrać jedną godzinę w ciągu dnia i przeżyć ją, ofiarowując Sercu Jezusa wszystko, co w niej wykonujemy: pracę, przygotowywanie posiłków, opiekę nad dziećmi, odpoczynek, podróż itp.

Nie należy nic zmieniać w swoich zajęciach, lecz jedynie zmienić nastawienie serca, aby świadomiej trwać w obecności Jezusa podczas wybranej godziny w naszych myślach, słowach, czynach, cierpieniach, a zwłaszcza w miłości, wszystko Mu poświęcając. W ten sposób zjednoczymy codzienną pracę i obowiązki stanu z ofiarą Zbawiciela – raz ofiarowanego za wszystkich na krzyżu za zbawienie świata, a obecnego nadal w każdej Eucharystii – wchodząc w coraz bardziej osobiste zjednoczenie z Chrystusem.

Kto może dołączyć do Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa?

Wszyscy! Dzieci i dorośli, osoby świeckie, kapłani i osoby konsekrowane.

Jak wstąpić do Arcybractwa?

Jeśli w parafii nie ma wspólnoty strażowej, można zgłosić swoje pragnienie do Dyrekcji w Krakowie – telefonicznie (12 631 86 20 lub 690 428 033) bądź przez Internet (strona: www.strazhonorowa.pl/jak-wstapic). ■

s. M. Bernadeta Wysocka VSM
Redaktor Naczelna

NIECH ŻYJE JEZUS!

UKOCHANI CZYTELNICY,

Czwarta encyklika papieża Franciszka *Dilexit nos* o miłości ludzkiej i bożej Serca Jezusa Chrystusa została ogłoszona 24 października 2024 r. – w czasie, gdy obecny numer „Wiadomości” oddajemy już do druku. Więcej o nowym papieskim dokumencie napiszemy w kolejnym wydaniu czasopisma strażowego, niemniej nauczanie Ojca Świętego obecne jest również w tym numerze, szczególnie w artykule Elżbiety Jodzińskiej *Małość drogą do wielkości* (s. 2), dr Natalii Gorczowskiej *Pielgrzymi nadziei* (s. 7) i modlitwie jubileuszu 2025 r. (s. 11).

W duchu trwającego w tym roku synodu o synodalności na IV konferencji pastoralnej Sercańskiego Centrum Duchowości została zaprezentowana postać założyciela księży sercanów o. Jana Leona Dehona. Był on prekursorem zaangażowania osób świeckich w życie Kościoła, a zarazem propagował wizję kapłaństwa, które nie zamyka się na ludzi, lecz „wychodzi z zakrystii”. Relację z tej konferencji przygotowała dr Natalia Gorczowska w artykule *Nowatorski konserwatysta* (s. 12). Jubileusz 350-lecia Wielkich Objawień Bożego Serca trwa, dlatego zamieszczamy komentarz autorów modlitwy jubileuszowej (s. 28), aby lepiej zrozumieć jej przesłanie, a także drugą część artykułu Pawła Zaborowskiego *Wierny sługa i prawdziwy przyjaciel* (s. 33).

Wciąż pozostają aktualne słowa założycielki Straży Honorowej NSPJ s. Marii od Najświętszego Serca Bernaud, która uczy bożej pedagogii, pisząc, że wrogowie Chrystusa są naszymi dobrodziejami, bo zmuszają nas do zwracania oczu ku niebu i pokładania nadziei jedynie w Bogu (art. *Rady i myśli założycielki*, s. 37).

Z okazji zbliżających się świąt Narodzenia Pańskiego życzę wraz z Redakcją, ponownie przywołując myśl papieża Franciszka, aby ubogi żłóbek Jezusa ukazywał prawdziwe bogactwo naszego życia: nie pieniądze i władzę, lecz relacje ludzkie, jakie budujemy między sobą, i spotykane osoby, które są dla nas cennym, bożym darem. ■

MAŁOŚĆ

DROGĄ DO WIELKOŚCI

czyli papież Franciszek o Bożym Narodzeniu

Elżbieta Jodzińska

Temat Bożego Narodzenia u większości z nas wywołuje zapewne przyjemne skojarzenia. Bożonarodzeniowe szopki obecne w kościołach czy domach doskonale wprowadzają nas w klimat tych jakże rodzinnych świąt. Kiedy jednak uważnie przeczytamy ewangeliczny opis narodzin Jezusa w Betlejem, odkryjemy coś więcej; widzimy nie tylko szczęście rodziców nowonarodzonego Dziecka i wszystkich, którzy przyszli oddać Mu pokłon, ale przede wszystkim pewien ważny przekaz - Bóg, Stwórca świata i Król królów rodzi się w nędznej szopie. W homiliach na wigilię Bożego Narodzenia papież Franciszek odkrywa przed wiernymi głęboką treść teologiczną zawartą w Ewangelii o narodzeniu Pańskim. Spróbujmy zatem przypatrzeć się kilku kwestiom, poruszonym przez Ojca Świętego w ostatnich latach.

BÓG NIE SZUKA WIELKOŚCI

Ten, którego wielkości nie da się zmierzyć i z niczym nie można jej porównać, Władca i Stwórca świata nie stara się w żaden sposób olśnić nas swym Bóstwem, nie próbuje zrobić na nas wrażenia. Jezus wybrał na miejsce narodzin to, co najmniejsze, ostatnie, ubogie. W homilii na wigilię Bożego Narodzenia 2021 r. papież Franciszek mówił: „Bóg nie szuka wielkości, lecz unią się w małość. Małość jest drogą, którą obrał, aby do nas dotrzeć, by dotknąć naszych serc, aby nas zbawić i sprowadzić ku temu, co się liczy. [...] W jego małości jest cały Bóg. [...] Pozwólmy, by przeniknęło nas to skandaliczne zadziwienie. Ten, który ogarnia wszechświat, musi być trzymany w ramionach. On, który stworzył słońce, musi zostać ogrzany. Uosobienie czułości potrzebuje utulenia. Nieskończona miłość ma maleńkie serce, wydające słabe uderzenia. Odwieczne Słowo jest niemowlęciem, to znaczy niezdolne do mówienia. Chleb Życia musi być karmiony. Stwórca świata jest bezdomny. Dziś wszystko się wywraca: Bóg jako mały przychodzi na świat. Jego wielkość daje siebie w małości”.

W słowach Ojca Świętego zadziwia trudna do pojęcia pedagogia Pana Boga, który upodobał sobie ziemską egzystencję i to, co małe. Jakże inne są nasze wybory – szukamy wielkości i niechętnie przyjmujemy uniżenie, o czym wspomina papież w dalszej części homilii: „Bóg się objawia,

ale ludzie Go nie rozumieją. On staje się małym w oczach świata, a my nadal szukamy wielkości według świata, może nawet w Jego imię. Bóg się unią, a my chcemy się wspiąć na piedestał. Najwyższy wskazuje na pokorę, a my chcemy się pokazać. Bóg wyrusza w poszukiwaniu pasterzy, tych, których nie widać; a my szukamy widzialności. Jezus rodzi się, aby służyć, a my spędzamy całe lata na pogoni za sukcesem. Bóg nie szuka siły i władzy, prosi o czułość i małość wewnętrzną”. Ojciec Święty zadaje nam pytanie, „czy umiemy przyjąć tę drogę Boga”, tak różną od naszej, i wskazuje, że podążanie nią jest prawdziwym wyzwaniem Bożego Narodzenia.

DOCENIĆ W ŻYCIU RZECZY MAŁE

Papież mówi do wiernych, by nie obawiali się przyjąć małości i zechcieli ją ukochać, a następnie tłumaczy, jak ma to wyglądać w praktyce: „Przede wszystkim [trzeba] uwierzyć, że Bóg chce przyjść do małych rzeczy w naszym życiu, chce zamieszkać w codziennej rzeczywistości, w prostych gestach, które wykonujemy w domu, w rodzinie, w szkole, w pracy. To właśnie w naszym zwyczajnym życiu chce dokonać rzeczy niezwykłych. I jest to przesłanie wielkiej nadziei: Jezus zachęca nas, byśmy docenili i odkryli na nowo w życiu rzeczy małe”.

Czy ta rada papieża Franciszka nie kojarzy się z prostotą naszej codziennej strażowej praktyki, jaką jest Godzina

Watykan, 1 sierpnia 2024 r.

SEKRETARIAT STANU

SEKCJA PIERWSZA - SPRAWY OGÓLNE

Czcigodny Księżu,

Jego Świątobliwość Franciszek dziękuje za dar modlitwy oraz informacje na temat XXXIX Ogólnopolskiej Pielgrzymki Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia oraz Centrum Jana Pawła II w Krakowie.

Trwający jubileusz 350-lecia objawień Serca Pana Jezusa francuskiej wizytce s. Małgorzacie Marii Alacoque skłania zarówno Członków Waszego Bractwa, jak i cały Kościół powszechny do zatrzymania się nad tym Boskim przesłaniem, skierowanym do każdego człowieka poszukującego miłości, prawdy i pokoju. Potrzeba w tym niespokojnym świecie znaleźć czas na adorację Najświętszego Sakramentu, by wsłuchać się w bicie Boskiego Serca. „Wierzę” – mówił papież – „że wiele dobrego przyniesie nam medytacja nad różnymi aspektami miłości Pana, które mogą oświetlić drogę odnowy kościelnej; ale także, które mówią coś znaczącego światu, który wydaje się tracić serce” (por. Audiencja Generalna, 5.06.2024).

Życząc błogosławionego czasu tego Jubileuszu, Najświętszemu Sercu Pana Jezusa zawierzam wszystkich Członków Arcybractwa Straży Honorowej oraz korzystających z ich duchowego bogactwa i z serca udzielam wszystkim swego apostołskiego błogosławieństwa.

W Chrystusie

abp Edgar Peña Parra

Substytut Sekretariatu Stanu

Przewielebny Ksiądz Dyrektor
Ks. Krzysztof ZIMONCZYK, SCJ
Arcybractwo Straży Honorowej NSPJ
ul. Krowoderska 16
31-142 Kraków
POLONIA

JUBILEUSZ 2025

PIELGRZYMAMI NADZIEI

dr Natalia Gorczowska

Zgodnie z trwającą od średniowiecza tradycją papież Franciszek ogłosił, że 2025 rok będzie Rokiem Jubileuszowym. Rozpocznie się on 24 grudnia 2024 r. otwarciem Drzwi Świętych w Bazylice Świętego Piotra w Rzymie i będzie trwać do niedzieli 28 grudnia 2025 r., a na jego hasło wybrano słowa „Pielgrzymi nadziei”. Na czym jednak tak właściwie polega Rok Jubileuszowy (zwany też Rokiem Świętym) i skąd się wziął? Jakie zadania stawia przed nami, czcicielami Bożego Serca?

BARANI RÓG

Samo słowo „jubileusz” pochodzi od hebrajskiego słowa *yobel*. Pierwotnie oznaczało ono „barani róg” – prosty instrument muzyczny, którego dźwiękiem rozpoczynano Rok Święty. Z czasem zaczęto nazywać tym słowem również cały rok. Idea świętowania Roku Jubileuszowego wywodzi się z Biblii. Zgodnie z Księgą Kapłańską (por. Kpł 25,8-13) co siedem lat obchodzono tzw. rok szabatowy. Po za-

kończeniu pełnego cyklu siedmiu lat szabatowych (7 x 7), a więc w pięćdziesiątym roku, przypadał Rok Jubileuszowy. Miał to być święty czas odpoczynku dla całej ziemi, umorzenia długów, uwolnienia niewolników i pogłębienia relacji z Bogiem.

ROK ŁASKI OD PANA

W średniowieczu chrześcijanie powrócili do tej starotestamentowej tradycji, potwierdzonej słowami Chrystusa: „Duch Pański spoczywa na

Mnie; ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana” (Łk 4,28-19). Po raz pierwszy Rok Jubileuszowy obchodzono w 1300 r. z inicjatywy papieża Bonifacego VIII. Początkowo miał być świętowany co sto lat, potem skrócono ten okres do pięćdziesięciu, następnie trzydziestu trzech, a ostatecznie – decyzją papieża Pawła II – do dwudziestu pięciu lat. Ostatni regularny jubileusz obchodziliśmy w roku 2000 (drugie millenium przyjscia Chrystusa na świat), z kolei rok 2016 był Nadzwyczajnym Jubileuszem Miłosierdzia. Współcześnie Rok Jubileuszowy rozumiany jest jako czas nawrócenia, poszukiwania Boga, uzyskiwania odpustów zupełnych i uświęcania codziennych relacji z bliźnim.

WYRUSZYĆ W DROGĘ

Hasło Roku Świętego 2025 brzmi „Pielgrzymi nadziei” i oba słowa, z których się składa, są równie ważne. Mowa w nim o pielgrzymach, ponieważ – jak wyjaśnia papież Franciszek – życie chrześcijańskie to droga, której celem jest spotkanie z Panem Jezusem. „Pielgrzymowanie wyraża fundamentalny element każdego wydarzenia jubileuszowego. Wyruszanie w drogę jest typowe dla tych, którzy poszukują sensu życia. Piesze pielgrzymowanie bardzo sprzyja odkrywaniu na nowo wartości milczenia, wysiłku i tego, co istotne” – dodaje. Ojciec Święty proponuje zatem, by przeżyć Rok Jubileuszowy 2025, przemierzając drogi i przekraczając granice. Zaprasza również do Rzymu, gdzie oprócz tradycyjnych szlaków w katakumbach i Siedmiu Kościołach zostaną wyznaczone specjalne „szlaki wiary”.

NADZIEJA ZAWIEŚĆ NIE MOŻE

Hasło Roku Jubileuszowego wskazuje zarazem, że wyznawcy Chrystusa we współczesnym świecie powinni być ludźmi mocnymi nadzieją i budzący nadzieję, co tym bardziej podkreśla tytuł bulli, którą papież Franciszek ogłosił Rok Święty 2025: *Spes non confundit*, czyli „Nadzieja zawieść nie może”. Jak pisze w tym dokumencie Ojciec Święty: „Nadzieja, wraz z wiarą i miłością, tworzy tryptyk «cnót teologicznych», które wyrażają istotę życia chrześcijańskiego (por. 1 Kor 13,13; 1 Tes 1,3). [...] Nadzieja jest tą, która

WIERNY SŁUGA I PRAWDZIWY PRZYJACIEL

Część II

Paweł Zaborowski

W przeciwieństwie do s. Małgorzaty Marii Alacoque o. Klaudiusz La Colombière nie doświadczył wyjątkowych wizji ani osobistych objawień. Uświęcił się dzięki wierności ślubom zakonnym, poprzez życie modlitwy, niezłomne zaufanie Sercu Jezusowemu. Jednak to on został wybrany przez Boga, aby potwierdzić posłannictwo s. Małgorzaty Marii, i ta słusznie nazywała go „najwierniejszym sługą i najdroższym przyjacielem”.

Ojciec Colombière stał się opatrznościowym narzędziem w krzewieniu kultu Serca Jezusowego w Kościele. W październiku 1676 r. zakonnik opu-

ścił Paray-le-Monial i udał się do Londynu, gdzie objął stanowisko kapelana i kaznodziei na dworze księżnej Yorku Marii Beatrycze d’Este, żony Jakuba Stuarta, późniejszego króla Anglii. Zjednał tam wiele dusz dla sprawy nabożeństwa do Serca Jezusa, w tym także samą księżną. W listopadzie 1678 r., gdy ścigano rzekomych sprawców urojonego spisku przeciw królowi Karolowi II Stuartowi, jezuita został fałszywie oskarżony, aresztowany i wtrącony do więzienia, gdzie podupadł na zdrowiu. Uwolniony po 5 tygodniach, powrócił do pracy wychowawczej w Lyonie jako ojciec duchowny kleryków.

Nowe obowiązki i dolegliwości związane z chorobą płuc nie pozwoliły mu jednak na odwiedzanie s. Małgorzaty Marii. Choroba się nasilała i przełożeni zdecydowali, by wysłać go do Paray-le-Monial, licząc na to, że zmiana klimatu poprawi stan jego zdrowia i doda mu nowych sił. Z końcem stycznia 1682 r. nastąpiło pogorszenie i planowano wyprawić o. Kladiusza do domu brata w Lyonie. Tymczasem s. Małgorzata Maria napisała w liście, że Pan Jezus powiedział, iż właśnie w Paray-le-Monial jezuita ma oddać swoje życie na ofiarę. Zakonnik nie wyjechał. Umierając, zalecał nabożeństwo do Serca Pana Jezusa każdemu, kto go odwiedzał. Ojciec Kladiusz La Colombière zmarł 15 lutego 1682 r. w wieku 41 lat. Jego spokojna śmierć była jakby poświadczeniem słów wizytki, że słodko jest umierać, jeśli się

miało stałe nabożeństwo do Serca Pana Jezusa. Matka Petronela Rozalia Greyfié była zdumiona zachowaniem s. Małgorzaty Marii, która wyciszona i pogodna, nie prosiła o modlitwy i akty pokutne za zmarłego. Zapytała ją, co jest tego powodem. Mniszka z uśmiechem odpowiedziała: „On tego nie potrzebuje, jest już w niebie i może wstać się za nami. Dla oczyszczenia się z pewnych niedoskonałości jego dusza była pozbawiona widzenia Boga do chwili, gdy ciało zostało złożone w grobie”.

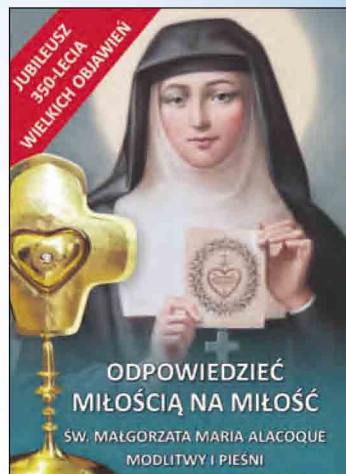
Ojciec Kladiusz La Colombière odegrał w życiu s. Małgorzaty Marii Alacogue, a także w dziejach rozwoju kultu Najświętszego Serca Jezusowego wyjątkową rolę. Przez mniszkę uważany był za apostoła Jezusowego Serca. Jako kierownik duchowy został jej dany za powiernika i przewodnika. Znał dobrze duchowość szkoły francuskiej, a także pisma św. Franciszka Salezego. W sposób zasadniczy ułatwiło mu to wejście w głębię duchowości Najświętszego Serca Jezusowego. Świętobliwy jezuita lubił rozważać o miłości Pana Jezusa, którą szczególnie rozpoznawał w medytacjach o męce Zbawiciela. Można zauważyć w pismach tych obojga świętych, że duchowość Serca Jezusowego bardzo kształtowała ich życie, które zgodnie z zamiarem Bożym zostało ukierunkowane na krzewienie Jego miłości do każdego człowieka. Tym, czego żądał od nich Chrystus, było odwzajemnienie Bożej miłości, tak często odrzucanej i wzgardzanej przez człowieka.

PROPOZYCJE WYDAWNICZE

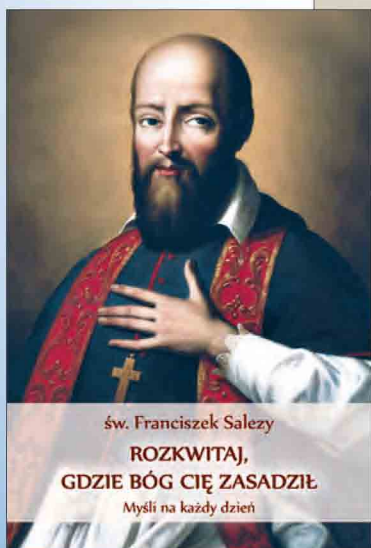
SZCZEGÓLNIE POLECAMY

- ❖ Odpowiedzieć miłością na miłość –
Św. Małgorzata Maria Alacoque.
Modlitwy i pieśni
- ❖ Rozkwitaj, gdzie Bóg cię zasadził.
Myśli na każdy dzień
- ❖ Godzina dla Serca Jezusa. Adoracje
Najświętszego Sakramentu (Część I)

Zbiór myśli na każdy dzień jest zaproszeniem do wsluchania się w słowa świętego biskupa Genewy. Zaprezentowana antologia cytatów z jego pism ma na celu okazać bogate przesłanie duchowe, a także stanowi cenną pomoc w rozmyślaniu i modlitwie.

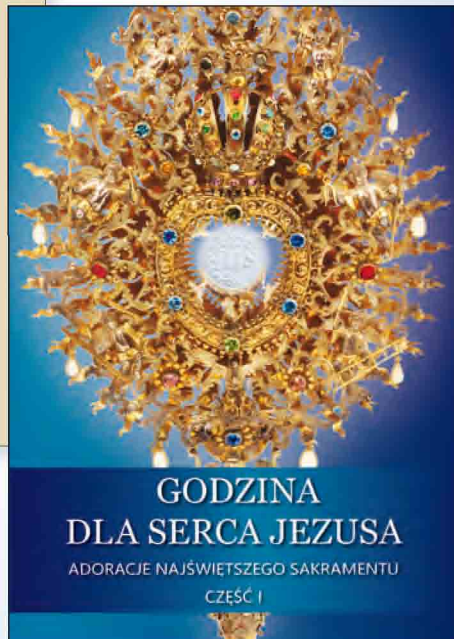
Patryk Zaborowski

św. Franciszek Salezy

**ROZKWITAJ,
GDZIE BÓG CIĘ ZASADZIŁ**

Myśli na każdy dzień

**GODZINA
DLA SERCA JEZUSA**

ADORACJE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

CZĘŚĆ I

Więcej informacji na naszej stronie internetowej
www.strazjezusa.pl

„Stojąc przed Sercem
Chrystusa, proszę Pana,
aby jeszcze raz zlitował
się nad tą zranioną ziemią,
którą On chciał
zamieszkać jako jeden
z nas. Niech wyleje skarby
swojego światła i miłości,
aby nasz świat, który
przeżywa wojny,
nierówności
społeczno-ekonomiczne,
konsumpcjonizm
i antyludzkie
wykorzystywanie
technologii, mógł odzyskać
to, co najważniejsze
i niezbędne: serce”.

Papież Franciszek,
Dilexit nos